

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ
فَتُضْحِكُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ
وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ تَمَامٌ

Edele gelovigen!

Een van de grootste oorzaken die de mens tot fouten brengt, is dat hij alles gelooft wat hij hoort en een oordeel velt zonder onderzoek. In deze tijd waarin waarheid en leugens door elkaar zijn geraakt, is voor de gelovige de belangrijkste maatstaf niet wat hij hoort, maar de waarheid zelf.

Het onderwerp van onze preek vandaag zal gaan over de nadelen van het geloven van alles wat gezegd wordt zonder het te onderzoeken.

De Verhevene Allah zegt: **“O jullie die geloven! Als een zondaar jullie een bericht brengt, onderzoek dan de juistheid ervan. Anders kunnen jullie uit onwetendheid een volk schade berokkenen en daarna spijt krijgen van wat jullie hebben gedaan.”** (Hucurât, 49/6)

Deze edele vers laat duidelijk zien dat niet elk bericht waar is. Vooral het nieuws van mensen die woorden overbrengen en roddelen, wordt niet vertrouwd. Want in de islam is roddelen verboden. Iemand die dit tot een gewoonte maakt, is volgens de uitdrukking van de edele vers een zondaar.

Onze Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) heeft gezegd: **“Iemand die woorden overbrengt, zal het paradijs niet binnengaan.”** (Buhâri)

Maar waar hier vooral op gelet moet worden, is dat men niet meteen gelooft wat iemand over een ander overbrengt zonder de waarheid ervan te onderzoeken. Het overgebrachte woord kan onvolledig zijn, misschien onjuist, of de persoon die het brengt kan kwade bedoelingen hebben. Als iemand het woord dat hem bereikt precies zo doorgeeft, begaat hij een zonde. Als er in het overgebrachte woord tekortkomingen, toevoegingen of leugens zitten, dan beperkt die persoon zich niet alleen tot roddelen, maar pleegt hij ook laster en zaait hij onrust tussen twee mensen.

Als wij ook meteen alles geloven wat gezegd wordt en daarop oordelen baseren, worden wij medeplichtig aan deze zonden en vergroten en voeden wij onbewust de onrust.

Onze Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zegt: **“Wie in Allah en de Laatste Dag gelooft, moet ofwel het goede spreken of zwijgen.”** (Buhâri)

Edele aanwezigen!

De Verhevene Allah waarschuwt ons in een edele vers als volgt: **“Volg niet datgene waarover je geen kennis hebt. Voorwaar, het gehoor, het gezichtsvermogen en het hart – over al deze zal men worden ondervraagd.”** (Îsrâ, 36)

Onze Heer zegt ook: **“O jullie die geloven! Vermijd veel vermoedens, want sommige vermoedens zijn zonden. Bespioneer elkaar niet en roddel niet over elkaar. Zou iemand van jullie het vlees van zijn dode broer willen eten? Jullie walgen daarvan! Vrees dus Allah. Voorwaar, Allah is Berouwaanvaardend, Meest Barmhartig.”** (Hucurât, 12)

Deze edele verzen leren ons het volgende: de gelovige handelt niet op basis van vermoedens. Hij onderzoekt niet de fouten en zonden van anderen en gelooft niet meteen alles wat hij hoort. De gelovige onderzoekt, bevraagt en handelt volgens de waarheid.

Beste broeders!

Veel onrecht en gekwetstheid ontstaan door woorden die zonder onderzoek worden geloofd. Eén woord, één laster, één roddel kan het leven van een mens verduisteren.

Onze Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zegt: **“Het is al voldoende leugen voor een mens om alles wat hij hoort door te vertellen.”** (Moeslim)

Deze verantwoordelijkheid geldt voor ons allemaal. Maar vooral voor ouders, leidinggevend en mensen met bestuurlijke verantwoordelijkheid is de verantwoordelijkheid van deze edele vers groter. Daarom is het ieders plicht om niet meteen te oordelen over alles wat men hoort, klachten niet eenzijdig te beluisteren en zonder overhaaste reacties het onderwerp geduldig te onderzoeken. Want overhaaste oordelen leiden vaak tot onrecht en onderdrukking, en Allah houdt niet van de onrechtvaardigen.

Ik sluit mijn preek af met de volgende waarschuwing van onze Heer: **“Geen woord spreekt de mens uit, of er is een waker bij hem, gereed om het op te schrijven.”** (Kâf, 18)